

AL, 1. kapitola

1/1 Had! Tot' zjevení Nuit.

Had je bod, v němž se projevuje Nuit.

Nuit je prostor/nekonečno, bez níž by se Had-vědomí, nemělo kde projevit. Bez Hadita by se Nuit neměla jak projevit. Hadit je tedy směrem, vyústěním Nuit. Nuit existuje jen skrze Hadita. Hadit by bez Nuit neměl kde existovat.

HAD - (האד) = 10, podobné je האד= vypustit, vznášet se, prudce stoupat - je tu pohyb, aktivita, což jsou mužské kvality. Také stoupání, růst, ale jen směrem vzhůru - jeho (Haditovy) možnosti jsou omezené.

10 - č. středu, bodu, počátku - Atu IX. Poustevník – ך (kapka, bod, Hadit). Jod souvisí s tvořením a vznikem, ale také s podsvětím. Tvoření se odehrává v temnotě (tedy v podsvětí, v Nuit) - tedy mimo stvořený svět.

Temný/nestvořený prostor sám o sobě nemá vůli se jakkoli projevit/stvořit. Až skrze Hadita - což je stvořující princip. Odkud se bere Hadit? Hadit existuje od nepaměti, co je svět světem a neustále se vyvíjí, Nuit Hadita neustále stvořuje. A to ve svém lůně, ve své temnotě - a ta se pak stává plodnou.

NU - (Nun-Vau) = 56 - souvisí s Babalon (skrze č 11. /5+6/) - Atu XI. Chtíč

56 = אנה- Ona trpí - a tím kdo trpí je Nuit - neustálé projevování skrze Hadita je velkou bolestí, krásou i hrůzou zároveň - rovněž č.56

HADIT - (האדית) = 29 - tady už je více viditelný, jasnější

2+9=11 č. magické expanze, rovněž dvou sil, protikladů 1+1=2 2=0

NUIT - (נויט) = 75, hvězdné božstvo - jenže sama o sobě Nuit hvězda není, tzn. že ve jméně Nuit je obsažen už i Hadit - (vědomí, světlo, koncovka -it=19 Atu XIX.Slunce), jinak bychom o ní nemohli ani hovořit, protože by pro nás neexistovala(pro naše vědomí), byla by neprojevená. Stejně tak ve jméně Hadita je obsažena Nuit, bez ní by se neměl kde projevovat.

Pojmy HAD a Nu tedy neexistují sami o sobě - jsou nicotou, ničím (a zároveň vším)=Atu 0.Blázen - ten je první kartou a toto je první verš. Blázen je projevenou nicotou, dá se tedy napsat, že není ničím, ale něčím. Je tu projevení, něco se tady objevuje, vzniká. Proto je první verš napsán tak, jak je napsán. Had! Tot' zjevení NUIT. Pokud by byl napsán: HAD! Tot' zjevení NU - samo zjevení, tedy projevení by tak bylo popřeno. Dalo by se napsat HAD a NU neexistují - což je popření veškerého jsoucna. Existují pouze Hadit a Nuit, jeden obsažen ve druhém.

***

1/2 Odhalení společenství nebeského.

Společenství nebeské jsou Hadit a Nuit - tedy základní energie- nekonečný prostor Nuit a nekonečný počet Haditů (cit mi ale říká, že počet Haditů je omezený, nikoli nekonečný - vždyť se jedná o mužský princip- 6.2.2008 – *dnes si myslím, že počet Haditů je nekonečný, protože konečný počet by popíral samotnou Nuit, ke tvoření dochází stále.*).

Každý bod/Hadit je jiný, jedinečný (každý se v prostoru nalézá jinde, každý má kolem sebe jiné seskupení Haditů než některý další) a u každého člověka se různí. Ve své ideální podobě - v nekonečně malém zářivém bodě- je u každého čl. totožný. Toto souvisí s vývojem lidstva, s naší pamětí, všichni máme společný bod, ze kterého jsme vyšli. A ten je ukrytý v nicotě, v Nuit.

Společenství nebeské obsahuje nekonečný počet Haditů, kteří mají stejnou hodnotu (toto je rozvinuto ve verši I/4)

V sousloví - společenství nebeské- pocítuji vliv, vztah mezi jednotlivými hvězdami. To, co je spojuje a drží pohromadě je Nuit.

Mohu do společenství nebeského zahrnout i planety či jiná vesmírná tělesa??? Co s nimi? Pohlížet na ně jako na hvězdy (z univerzálního hlediska)? A nebo z pozemského hlediska jako na síly, které hvězdy ovlivňují? Nebo je zcela vyloučit? To by bylo zjednodušení! Vzhledem k prvnímu verši je toto zcela nepodstatné.

Druhý verš, 2 č.2. = Atu I. Mág - karta má podobu společenství nebeského, zobrazuje jednoho Hadita na pozadí Nuit.

***

1/3 Každý muž a každá žena je hvězda.

Hvězda je Hadit projevující se v Nuit. Nuit je nekonečná, tedy 0., Hadit je bod 1 - každý Hadit projevuje jednu jedinou možnost Nuit - jednu cestu, která je-li uvědomělá, se nazývá Pravou vůlí.

Každý člověk (muž, žena), je právě tím, čím je a také má být tím, čím je a neusilovat i něco jiného.

Každá hvězda se v nekonečném prostoru nachází někde jinde, je tedy individuální a jiná. V tomto prostoru není žádného měřítka. Každé srovnání je nemožné, stává se chybou, nepochopením, omezeností.

Každá Hvězda je v širém prostoru sama sobě středem a nalezení tohoto středu je objevením Pravé vůle. (10.5.2008 – ano, každá hvězda projevuje Nuit jinak, ale ve svém nejniternejším jádru, v nekonečně malém bodě je ukryta tatáž síla, která drží v chodu celé Universum.)

Každá Hvězda v sobě obsahuje muže i ženu - tedy aktivní i pasivní, vědomé i nevědomé, projevené i skryté. Dá se předpokládat, čím více Hvězda září, tím je uvědomělejší, projevenější.

Třetí verš - 3 č.3. Atu II. Velekněžka - ta může vyjadřovat cestu každé Hvězdy skrze nehostinná a pustá místa k uvědomění (cesta na SŽ vede z Keter přes Abyss do zlatého středu Tiferet), k Pravé Vůli.

Atu č. III. Císařovna - ta je matkou, která má ráda všechny své děti bez rozdílu. Tak můžeme chápat i Nuit, která projevuje lásku všem Hvězdám bez rozdílu.

Číslo 3 souvisí s cestou, se směrem a ten má každá Hvězda svůj.

***

1/4 Každé číslo je nekonečné, není rozdíl.

Číslo 4 – 7 Atu III. Císařovna - má ráda vše bez rozdílu, dává lásku a ta odstraňuje rozdíl.

Číslo= vnitřní jádro (monáda) = nekonečně malý zářivý bod a těchto bodů je nekonečně mnoho, jsou obklopeny nekonečným prostorem. Jak se dá v tomto nekonečnu s obrovským počtem bodů poznat, kde je nahoře, kde dole, vpravo, vlevo? Nijak. Všechny body si jsou rovny. Žádný není výš nebo níž než jiný, žádný není lepší či horší, každý je právě takový, jaký je a ne jiný. Individuální, ale v kolektivu (hvězd nebo společnosti) plní svoji funkci nebo jinak - naplňující svoji PV.

V tomto verši pocítuji lásku Nuit, která obsáhne veškerý počet Haditů. To ona mezi nimi nedělá rozdíl a toto nám zjevuje. My máme také takto nazírat na vše kolem (viz. verš I/22).

***

1/5 Bud' mi přízniv, ó vojevůdce z Théb, až se budu před dětmi z rodu lidského odhalovat.

Nuit žádá o ochranu (proto vojevůdce, bojovník), až se bude lidem odhalovat. Tím, že se Nuit odhaluje se stává zranitelnou a potřebuje ochránit před zneuctěním, před profanací posvátného/božského.

Vojevůdce - ten vede vojáky do bitvy. Crowley je zde vojevůdce. Ale koho má vést, jaké vojáky? Své příznivce? A proti čemu mají bojovat? Snad proti zastaralému, nehybnému a strnulému. A oč mají (thelemité) bojovat? O své místo pod Sluncem?

5 - 7 - Atu XVII. Hvězda - Nuit, která předává, přerozuje, vylévá. Nuit nám zprostředkovává něco vzdáleného, původního, prastarého. Skrze její lásku k nám proudí to vzdálené, Nuit je v nás. Tím, že se odhaluje, nám ukazuje i část nás samých.

Pátou kartou je Císař - bojovník, vojevůdce.

Atu V. Velekněz - ten souvisí z Thébami. Ty byly nejdůležitějším náboženským centrem starověkého Egypta. Kněží v chrámech strážili pradávna tajemství, neboť dle mytologie jsou egyptské potomky Atlantů. Asi před 850 000 lety se stala velká katastrofa a lidstvo bylo téměř zničeno. Ti, kteří přežili se usadili v oblasti Théb.

Náboženství zde bylo na vysoké úrovni. Nejschopnější kněží bývali přijati do Sboru mágů a ti udržovali spojení mezi pozemským a nebeským světem. Toto vědění bylo zapomenuto a je třeba jej obnovit (o toto se vlastně snaží tzv. Tajná nauka). O toto usiluje Nuit v tomto verši - odhaluje se nám. Později byly proti Thébám vedeny válečné výpravy až do asi 4. stol. n.l., kdy je křesťané zcela ovládli a zničili. Kultura upadla a stará mystéria byla zapomenuta. Nyní si zas začínáme vzpomínat.

Théby jsou rovněž nazývány hmotnou kolébkou člověka (před nimi Atlantida, atlantické město dle Steinera éterické tělo).

Vojevůdce/bojovník z Théb - při drancování se kněží stávají bojovníky, aby ochránili to posvátné, což se nepovedlo a násilným způsobem bylo nastoleno křesťanství.

Vojevůdce z Théb je ten, který stráží posvátné, křehké a pradávne. Je jím nazýván Crowley, který vycházel ze starých učen a symbolů. S tímto souvisí Crowleyho magické jméno - TO MEGA THERION (666), které symbolizuje konec křesťanského nazírání na svět a příchod toho nového (Aeon Hora), které přináší vše odlišné od předcházejícího (Osiridův Aeon).

Mění se úplně vše - myšlení, symboly, postoje... 2 protikladné síly se dostávají blíže k sobě a

dají se od sebe jen těžko rozeznat, dají se vzájemně zaměnit. A řekla bych, že tento pohled byl vlastní době předkřesťanské (Aeon Isidin). Tím, že spějeme kupředu se zároveň i navracíme zpět, nenalzáme nic nového, ale vzpomínáme si.

Předávání moudrosti o světě a jeho vývoji začalo již v době Saturnské a pokračuje dodnes. Člověk se postupně vyděloval od ostatního celku a tak bylo třeba zkušenosti a pradávne pravdy předávat od jedince k jedinci – tímto způsobem vznikali zasvěcenci, vždy jich bylo velice málo a svým působením se na vývoji světa přímo podíleli. Později vzniká Tajná věda, jejíž linie zasahuje až ke kořenům vývoje Universa.

***

1/6 Bud' ty, Hadite, mým tajným středem, mým srdcem & jazykem!

Nuit promlouvá k Haditovi. Tím, že jej oslovuje ho zároveň vytváří/stvořuje. Hadit se stává zářícím, tím pádem uvědomělým. (Nuit promlouvá k právě probuzené Pravé vůli a ta se stává jejím dokonalým projevením.)

Hadit má být Nuitiným tajným středem - jejím skrytým projevem. Střed má blízko k ideálu, k dokonalosti (č.1), pokud je tajný, pak má zase blíže k neprojevenému (tajné=skryté=existující, ale neprojevené). Objevují se tu čísla 0. a 1. - Hadit se vyděluje z nekonečného prostoru Nuit (0.) a stává se středem (1.) Neustále čerpá sílu z Nuit, ta vyživuje Hadita, tedy život - tepající srdce je živoucí, je pohonem, hybatelem. Střed a srdce jsou hodně podobné - tam, kde je střed, je i život(srdce), neboť střed je bytí a bytí předpokládá život.

JAZYK - ten projevuje, utváří. Nachází se v ústech - ústa jsou $\vartheta = 80 = 8$ - číslo chaosu, jazyk se z chaosu vyděluje, tvoří z něj (díky jazyku můžeme mluvit a co je vysloveno, je zároveň i stvořeno). Dle grafického znázornění je jazyk písmenem Jod (viz. grafická podoba ϑ).

STŘED je bod a pod tímto bodem si klidně mohu představit písmeno ' (' je bodem, prvotním projevem Boha, souvisí s Jesod - Jod Sud - tajemství stvoření).

SRDCE je také středem (i když není uprostřed těla), je důležitým centrem a také koresponduje s písmenem '.

Tímto odvozením dostáváme 3 krát ' = 30 - $\beth$ Atu VIII. Vyrovnání - vše, co je stvořeno zároveň i zaniká, navrací se zpět k Nuit. Ta opět tvoří Hadita a ten se po čase zas navrací k Nuit, do nebytí. Hadit zaniká a tím že zaniká zároveň tvoří nekonkrétní, nekonečnou Nuit. Těmito protichůdnými procesy se zachovává rovnováha Universa.

3 Jody – ψ - se spojují v písmeni ψ = zub = 300.

300=3, 3 stupně, 3 úrovně, stejně tak Kniha zákona má 3 úrovně (části)

3 = $\beth$ Atu II. Velekněžka - na SŽ cesta s Keter do Tiferet - jedná se o zkonkrétnění neurčitého, projevení původního níže (toto funguje i obráceně)

300 souvisí s formováním, oddělením, Bohem

333 je číslo Chorozone, pána a démona Chaosu

333 rovněž znamená SNÍH (koresponduje s Velekněžkou) sněhových vloček je nekonečně mnoho - mnohost.

Chaos a mnohost - mnohost je projeveným chaosem. Mnohost podporuje chaos.

3+3+3=9 - opět se dostávám k písmenu ' (Atu IX. Poustevník)

Šestý verš – 6 = $\beth$ Atu Velekněz - rovněž souvislost s č.3 (6=3x2). Kněz nese klíč ke třem aeonům, zjevuje tajemství - to, co je skryté.

Atu VI. Zamilování - souvisí s vnitřním, intuitivním, tajným a s projevením vnitřního do vnějšího.

***

1/7 Hle! toto zjevuje Aiwass, vyslanec Hoor-paar-kraata.

Aiwass - zjevuje poselství, je zprostředkavatel. Když se napíše jinak, vždy vyjde jiné číslo - 78, 93, 418.

78 - Aivas(איואס) = anděl Ra-hoor-khuita - ten je aktivní stánkou, projeveným (+, od) - tedy opak Hoor-paar-kraata - který je pasivní, skrytý (-, ob), je bohem ticha a bývá zobrazován jako dítě s prstem v ústech (viz Atu XX. Aeon).

Ra-hoor-khuit a Hoor-paar-kraat jsou dvojčata a spojují se ve jméně Heru-ra-ha - toto vyjadřuje rovnice $2 = 0$. Heru-ra-ha je tvůrčí princip, č.418.

Aiwass je zároveň i Ra-hoor-khuitem, je zvěstovatel, zjevovatel ticha, proto je aktivní, projevený. Zjevuje skrytou podstatu Hoor-paar-kraata.

93 = synové Boha

418 - č. Nového Aeonu, písmeno π Atu VII. Vůz, ABRAHADABRA = svět dvojí síly

418 je číslo Heru-ra-ha a ten syntetizuje oba protikladné proudy - nejvyšší poznání.

418:2=209

209 - Abrahmelin(אברמלין), také cesta nebo mzda(Al III./1 -Abrahadabra; msta-mzda Ra Hoor Khuta.), rozdělení.

209 = $11 \times 2 = 22$ - číslo celku

(209 + 209=418)

11 - magická expanze, OD אוד, Ra-hoor-khuit, souvisí s ohněm

OB - Hoor-paar-kraat -č.9- אוב, rovněž Obeah - Al I/37 - obeah a wanga; dílo hole a dílo meče - jiné zpodobnění dvou sil

OR – אור = 207 = světlo, pán Universa-->Heru-ra-ha

22 = celek, Universum (dvacátádrhá karta - AtuXXI.) Celek je kruh, který má střed a obvod - Hadit a Nuit, což jsou 2 protiklady.

Verš č.7- Atu VII. Vůz, písmeno π (חית) = 418 = ABRAHADABRA - spojuje Hoor-paar-kraata a Ra-hoor-khuita(v tomto verši je zastoupen Aiwassem), 418 je číslem Velkého díla a jeho završením - na kartě(Atu VII. Vůz) se v grálu mísí 2 síly - jsou to síly Ra-hoor-khuita (červená) a Hoor-paar-kraata (modrá) ---> přece se nesmíchají, jsou rozděleny ---> spojeny jsou na Atu X. Kolo štěstí, které je převážně fialové - a fialová barva je spojením červené a modré. Z Chaosu (Atu X.) jsou tvořeny 2 protikladné síly a jejichž nejdokonalejším znázorněním je svatý grál na Atu VII. Vůz.

Číslo 7 je τ - meč, který koresponduje s dvěma proudy, dvěma silami.

***

1/8 Khabs je v Khu, nikoliv Khu v Khabs.

KHABS = 88 - číslo hoření, horka, rudosti --> na první pohled tedy mužské atributy, ale 88

je i číslem temnoty, která je povahy ženské.

88 = Atu XVI. Věž (80) a Atu VII. Vůz (8). ♁- Atu XVI. Věž je ohnivá, destruktivní karta, přináší zničení a smrt (♁- ústa = 77= 85 = 13 Atu XIII. Smrt), konec, který je počátkem. Atu XVI. Věž (80) a Atu VII. Vůz (8) se pojí skrze červenou barvu, KREV, která přináší znovuzrození, obnovu a zrození do vyššího stupně vědomí.

KREV = 77= 44 (také oheň)

Č.8 --> 7, Atu VII. Vůz - rovněž souvisí s krví i kalas (16kalas je 15 ženských a 1 mužská)

Krev - Mysterium krve - dle mýtů (např. o Kinguovi, Tiamat a Mardukovi) nás krev pojí s původním prvotním pravodstvem (NU), s prastarými bohy, s Chaosem (č.8) a jednotou 9 kapek krve se objevuje na Atu XVIII. Luna a ta je nazývána BRANOU VZKŘÍŠENÍ - toto souvisí s průchodem, s porodem - a ten je krvavý (děloha - sv. grál - Atu VII. Vůz, znamení Raka, který je pod vládou Luny).

8+8= 16 kalas (jedy Bohyně), Atu XVI. Věž - boj, pád, destrukce, ničení ohněm, očista.

Kartu ovládá Mars, který je projevem kosmické energie v té nejhrubší podobě.

16 = 7 opět Atu VII. Vůz

KHU - 77= 31 = AL (77) ---> božstvo Chesedu (4) a Keter (1) - zhmotnění. Obrátíme-li písmenka, dostáváme 77= NE

Al je tajným klíčem KZ.

AL tvoří Atu 0. Blázen a VIII. Vyrovnání --> 0.-nic/vše je rozetnuta mečem a tím je vytvořena kteis (viz. grafické znázornění Atu VIII.) - ženský plodivý orgán, ze kterého vše vychází. 0. je roztržena vedví (rovnice 0=2)

LA = NE- zde děj postupuje nazpět, bytí se navrácí do nebytí - 0.

Khu souvisí i s čínským kultem.

31= 4= otec - mužský atribut

KHABS AM PEKHT = 300 - tvoření, vytváření, oddělení. Tento verš popisuje veškerou existenci a její stvoření/zánik.

Světlo je v temnotě, nikoli temnota ve světle.

Začátek je v konci, nikoli konec v začátku.

88 + 31 = 119 - velice temné číslo - Beelzebub - Pán much (mnohost), dále pláč, noční démon, hnusný, odporný.

119 - 100 je 7 Atu XVIII. Luna a 19 je číslem Slunce = 2 póly, protiklady, noc a den, tma a světlo - stejně jako jsou 2 opaky Khabs a Khu

Osmý verš - č.8 je 7 a Atu č.VIII. je Vyrovnání (7 = 30). 30+8= 38

38 - 77= díra, dutý- volný prostor Nuit, ženské vlastnosti

38 - 77= zelená --> vegetace, růst --> mužské, které proniká ženským - opět se dostáváme k protikladům.

***

1/9 Uctívejte tedy Khabs a vizte mé světlo, které na vás vylévám!

KHABS = 88-->8 souv. s chaosem (sefira Hod)

88 --> hoření, rudost - vzniká světlo

888 = 800+88 - kde 800 znamená oblouk, ohýbat se a tento oblouk tvoří Nuit (viz. Atu XX.

Aeon). Nuit se sklání (800) a vylévá záři (88)

Khabs je tedy projevené světlo (vědomí, záře) a v tomto je obsažena i Nuit - sama o sobě temná - Nuit stvořuje, přerouzuje a tím sama sebe obtiskuje do všeho, co vylévá. Její vliv je ve všem projeveném a tak můžeme krásu Nuit spatřovat ve všem (i v nás) a uctívat ji.

Nuit na nás vylévá světlo --> předává nám jej a my se ho máme snažit spatřit. To se nám podaří, pokud budeme uctívat Khabs - projevení, bojovnost. V Khabs uctíváme i aktivitu a snahu.

Devátý verš, Atu IX. Poustevník - ' - kapka, plod, zárodek budoucího, světlo v temnotách, vnitřní světlo.

V tetragramatonu je ' otcem a ten svou spermii oplozuje temnou matčinu dělohu, zasévá v ní nový život, světlo.

Č. 9 je v Atu XI. Chtíč - děloha - zrod - manifeste ce Aeonu (Kniha Thotova "ženu na kartě můžeme považovat za Lunu, velmi ozářenou Sluncem")

Babalón – jiná „nižší“ podoba Nuit.

1/10 Necht' je mých služebníků málo & jsou skrytí: oni budou ovládat mnohé & známé.

Jedná se o služebníky Nuit. Každá existence je projevem Nuit a ta může být vědomá či nevědomá. Ten, kdo ji vědomě projevuje – tedy dodržuje zákon „Dělej , co ty chceš“ a také ten, jehož činy doprovází vůle – jí slouží, je jejím služebníkem. Ve slově služebník je obsažena pokora, oddanost, člověk přijímající své místo, poddává se zákonům, které jej přesahují. Ten, kdo následuje svoji Pravou Vůli, je rovněž služebníkem.

Služebníků má být málo & mají být skrytí. To, čeho je málo a je skryté, je zároveň i chráněné, plodné a hromadící obrovskou energii, která je potřebná k ovládnutí mnohého & známého.

Mnohé & známé – tedy to všední, obyčejné, vnější. Vždy menšina vládne většině – nikdy tomu není obráceně. Vládců bylo a je méně, než lidí, kteří vládce poslouchají. Toto platí i obráceně, bez obyčejného lidu není vládců. Obě skupiny se vzájemně potřebují.

V tomto verši nejde přímo o vládnutí, nýbrž o ovládnutí, pochopení, zvládnutí.

Služebníci Nuit pochopí a uchopí okolní dění, které obklopuje každého a může nám připadat tak známé. Tento verš je také o pohledu na svět, lidstvo, Universum. Jinak se na dění tohoto světa bude dívat zasvěcený (skrytý) a jinak nezasvěcený (mnohý).

Verš č. 10. Atu X. Kolo štěstí– souvisí s ovládnutím sil, které jsou vně i uvnitř. To, co v skrytu stojí pevně na svém místě uprostřed, může odtud vše pozorovat a řídit. To, co se nachází vně, to vnitřní ani nevnímá, nevidí to, co je skryto. Ovládnutí probíhá nepostřehnutě tím vnějším, ten, kdo je vně může být nevědomky ovládnut. Toto se děje v našich životech běžně. Společnost se řídí nepsanými pravidly, které nazývá morálkou, etikou, dobrými mravy ... Kolo Osudu se nezastavitelně točí a tato pravidla se stávají minulostí, vstupujeme

jinam, Horův Aeon čeká v zákulisí na svůj vstup na scénu.

Tato karta se také pojí s osudem, který není pevně dán, člověk jej může ovlivnit. A je volbou každého jedince, ke které skupině se přidá. Žádná volba ovšem není špatná. V podstatě není daného vůbec nic – je jen Nuit (Hadit) a z ní vše vychází.

Č. 10 = ♁ – Atu Poustevník IX.

Jod je semínko v zemi – nepatrné a skryté, ale závisí na něm budoucnost celé rostliny. Ze semínka vyrůstá stonek, který je zjevný – je na povrchu, ale základ celé rostliny zůstává skryt v půdě. Pokud je rostlina na povrchu zničena, kořeny mohou přetrvat, nemusí zajít, jako utržená zjevná zeleň. Na malém & skrytém závisí vývoj mnohého & známého. Objevuje se tu souvislost s magickými řády, které svým konáním dopomáhaly k projevení určitých sil z Universa, které působí na dění této planety.

Tento verš naznačuje rozdělení lidstva na dvě poloviny, které nejsou stejné. Toto sdělení se často nachází ve sci-fi literatuře (a nejen v ní) v různých podobách.

Např. Aldous Huxley v Konci civilizace píše o dokonalé struktuře lidstva, kde se každý jedinec rodí s určitými předpoklady, které ho řadí do konkrétní kasty. Jedinec má svou cestu určenou dávno před tím, než se narodí, spíše by se hodilo napsat, než je vypěstován stroji. O osudu všech rozhoduje malá hrstka vyvolených manipulátorů, tahajících za nitky celého společenství. Každá kasta je uzavřená a o existenci jiných kast nemá ani tušení, jinak by se systém pravděpodobně zhroutil. Toto mi připomíná jiný verš AL, I/50 „...Tak dostanete hvězdu & hvězdu, systém & systém; nedovolte, aby se navzájem příliš dobře znali!“

Rovněž bratři Strugatští se ve své knize „Vlny ztišují vítr“ zmiňují o evoluci a rozdělení lidstva. „Lidstvo bude rozděleno na dvě nestejně části,....., přičemž menší část pronikavě a navždy předstihne tu větší;“ Proběhne evoluce druhého řádu, jejíž produktem budou tzv. Poutníci, kterým je domovem celý vesmír a kteří si budou schopni utvořit představu o celém oceánu z jediné kapky vody. Poutníci mají jistou souvislost s Tajnými vůdci, pouze obzvláště nadaní jedinci vědí o jejich přítomnosti a mohou s nimi komunikovat.

Celý druh homo sapiens projde proměnou na homo ludens – čl. hravého. Hra děti formuje, pomáhá s osvojováním různých dovedností a Horův Aeon je Aeonem Dítěte. Evoluce tedy pozvolna a nenápadně probíhá.

Spousta zmínek o „lidech nového věku“ se nachází v Jitru kouzelníků od Pauwelse a Bergiera.

„Přijdou lidé, jejichž psychismus bude daleko rozvinutější než ten náš a kteří se budou podobat Bohům. V této chvíli se skrývají v útrokách země, ale jejich příchod je nevyhnutelný. Největší duchové žijí mimo to, co nazýváme civilizací.“

Z fantaskních příběhů lze vytáhnout spousty důležitých souvislostí, pokud nejsou myšleny příliš doslovně a dát je do souvislosti s učením Thelemy.

I Steiner hovoří o budoucím člověku, který bude jako Bůh. Nyní má člověk imaginaci, později bude mít magickou sílu (stvořitelickou moc). „Svět bude světem, kde je vše možné, světem bez omezení a hranic a magická síla bude utvářet vše, co člověk vnímá. Pouhá představa na červenou barvu ji bude zároveň i vytvářet.“

I/11 Jsou to blázni, kdož lidstvo vzývají: jak jejich bohové, tak & ti lidé jsou blázni.

Lidé & bohové k sobě mají blízko, v určitém smyslu se dají i zaměnit, ztotožnit.

Ve verši I/21 Nuit sděluje: „není žádného dalšího Boha mimo mne a mého pána Hadita.“
V Nuit jsou obsaženi jak lidé, tak i bohové, kteří jsou blázny – Blázen Atu 0. (vše) – mají tedy stejný počátek. Blázni & bohové jsou ničím a zároveň vším pro Nuit, bez nich by byla Nuit nerozdělená v jednotě.

Blázni & bohové jsou dětmi Nuit, dětmi počátku, 0.

Verš č. 11 – Atu XI. Chtíč

1 - jeden prvek, který je projevený, bod, ze kterého vzniká přímka (2)

11 – k jedničce se přidává další prvek, přímka, dvě protikladné síly, které jsou tvořivé a díky nim dochází k dalšímu projevení

111 – základ, ale také rozvoj mnohosti

111 –𐌸𐌹𐌸 – souvisí se zrozením světla vědomí a jeho cestou nehostinnými místy, světlo, které se chystá zrodit, projevit . Toto číslo má co do činění i se smrtí a hlubokou temnotou, tedy s místy, kde vzniká nový život.

Člověk je projevem počátku, 0 a počátek si mohl uvědomit sám sebe až s rozvojem mnohosti a lidstva, které je nositelem původního. O tomto také hovoří mystéria krve. Krev byla lidem vlastně půjčena a spojuje člověka s počátkem. V krvi je ukryt počátek stvoření lidstva.

I/12 Přistupte, ó děti, ku hvězdám & užijte si dosyta lásky!

Hvězda je možností, cestou, ke které máme my děti přistoupit a dosyta si užít lásky. Pocítit propojení s celým Universem, pocítit samotnou Nuit, která je ve všem obsažena.

Láska vše spojuje a nic nevylučuje, nehodnotí, neposuzuje.

Tento verš má klidnou až zasněnou atmosféru.

Nuit nás oslovuje dětmi, všechny má stejně ráda, bez rozdílu.

I/13 Já jsem nad vámi i ve vás. Má extáze je ve vaší. Mojí radostí je vidět vaši radost.

Hovoří Nuit a sděluje nám, že je tam (nad námi) i tady (v nás), je mikrokosmem i makrokosmem, platí zde známá věta, že „co je nahoře, je jako to, co je dole.“

Nuit skrze nás prožívá extázi a v extázi jsme s ní spojeni, oba rozdělené kosmy se spojují, v extázi jsou jedním. Extáze maže hranice dvojnosti, protiklady se ruší, jsou spojeny a za běžného stavu vědomí jsou prakticky nedosažitelné. Propojováním, spojováním se přibližujeme Nuit, v extázi jsme s ní propojeni.

Nuit naši radost vidí, tudíž je nezúčastněnou pozorovatelkou. Radost z bytí, z existence.

Verš 13, Atu XIII. Smrt. O smrti se hodně pojednává ve druhé kapitole AL.

Smrt je projevem jedné síly.

I/14 Drahokamy posázený blankyt nad námi je neskryvanou nádherou Nuit; Sklání se v extázi, aby políbila tajemnou řeřavost Hadita. Okřídlený glóbus, hvězdné nebe, patří mně, ó Ankh-af-na-khonsu!

Drahokamy posázený blankyt..... – stačí pohlédnout na noční oblohu, to hovoří za vše.

Verš č. 14, Atu XIV. Umění – na SŽ vede z TIFERETU k JESODU, spojuje 2 protiklady. Na Atu dochází k dokončení královské svatby (viz. Kniha Thothova – str. 123). Nuit se sklání, aby se přiblížila Haditovi, také jde o propojování dvou prvků.

Propojení prvků je podstatou Velkého Díla, ruší se hranice dvojnosti (sklání se v extázi). Nuit projevuje Haditovi lásku.

Okřídlený glóbus je Hadit.

Hvězdné nebe je tělo Nuit.

Ankh-af-na-khonsu – oslovení Crowleyho Aiwasem

Ankh – tzv. nilský kříž, symbol vycházejícího či zapadajícího Slunce, sy života a umírání

Af – (𐎏𐎎) = 81 – vydechnutí

Na – (𐎎𐎗) = 51 – nedostatek, selhání, nezdar

Khonsu – bůh Měsíce

Ankh-af-na-khonsu – entita, která se projevuje (inkarnuje), je hodně stará

V následujícím verši 1/15 Nuit sděluje důležité poselství, aby mohla být vyslyšena, musí dojít ke zrušení hranic mezi V a NV a toto se odehrává v tomto verši, vypovídá o tom ta část verše, kdy se „Nuit sklání, aby políbila tajemnou řeřavost Hadita.“

I/15 Nyní vězte, že vyvoleným knězem & apoštolem nekonečného prostoru je princ-kněz Bestie; a prostřednictvím jeho ženy, zvané Šarlatová žena, je mu dána všechna moc. Shromáždí mé děti ke svým ovečkám: budou vnášet slávu hvězd do srdcí lidí.

Promlouvá Nuit.

Princ-kněz Bestie je Crowley – číslem Bestie je 666 a šestka je číslo Tiferet – jedná se o vědomí – Hadita, Slunce

Šarlatová žena je jeho opak, to je nevědomí – Luna, Nu(it), na Atu XI. Chtíč je žena silně „ozářena Sluncem“ (objevuje se to v Knize Thotově), je to žena, která přijala či podpořila mužskou expanzivní energii.

V první části verše je jinak řečeno, že vědomí má svůj pramen v nevědomí.

Kdo jsou děti Nuit? Ti, kdo ji vědomě projevují.

Crowley je tímto pověřen, aby hlásal zákon a sjednotil podobně smýšlející jedince. Ti pak budou vnášet slávu hvězd do srdcí lidí = tím dojde k přenesení světla do srdcí lidí, tj. uvědomění, vůle, cesta (π).

Atu XV. Dábel – na kartě falos proniká tělem Nuit, také se může jednat o extázi Prince-kněze Bestie a Šarlatové ženy (opět propojení protikladů). Jejich spojením vzniká něco dalšího – dílo.

Tento verš hovoří o protikladech (Bestie, Šarlatová žena) a na Atu XV. Dábel jsou oba protiklady propojeny, v harmonii, každý naplňuje svou funkci.

Bůh Pan je vším (stvořitel i ničitel), stejně tak opaky jsou vším, tvoří celek (0=2).

Mužova energie je prudká, výbušná, přímočará a nemá dlouhého trvání, díky ženě tyto kvality zůstávají, získávají trvání, stálost. Žena, projevující se skrze muže = obraz Hadita a Nuit, která se díky němu může projevit (viz. AL I/1).

I/16 Proto je on vždy slunce a ona luna. Jemu je však okřídleným tajným plamenem a jí klenutým hvězdným světlem.

Svět stojí na těchto dvou protikladech (Slunce/Luna, V/NV, den/noc ...) a nemůže tomu být jinak.

Ona je mu okřídleným tajným plamenem.

On jí klenutým hvězdným tělem.

Hadit v sobě vidí Nuit a Nuit v sobě vidí Hadita. Jsou součástí jeden druhého. Propojenost

protikladů z předcházejícího verše.

Verš č. 16 – Atu XVI. Věž = 80, která souvisí se spojením a č. 8 je číslem celku.

1/17 Ale vy nejste takto vyvoleni.

Vy – my ostatní

Vyvoleni jsou Bestie a Šarlatová žena.

Takto vyvoleni – Jak? Tak jako Bestie a Šarlatová žena. Jsou vyvoleni tím, že vnášejí slávu hvězd do srdcí lidí. Umožňují sestoupení světla shůry a projevují to, co je ostatním skryto.

Atu XVII. Hvězda – okno, směr, cesta, směřování

Vyvolení jsou ti, kteří přijali vůli shora. Jsou touto vůlí vedeni. Vyvoleného vede nutkání, je popuzován k určité činnosti a nemůže jinak, než přijmout své poslání, svou cestu, Vyšší (Pravou) Vůli. Pokud ji přijme, není už puzen, ale jeho kroky se stávají vědomými.

I/18 Vzplaň na jejich čele, ó zářný hade!

Had – symbol energie, síly, vědomí i nevědomí, obnovy, nekonečna, astrálu.

Vzplaň na jejich čele – na čele těch, kteří přijmou učení Thelémy, tzn. dětí a oveček z verše 15. Tito stoupenci si nesou znamení, neboť jsou učením poznamenáni, mění je samotné i jejich životy.

Pokud je člověk něčím poznamenán, v zásadě se mění. Nese si v sobě novou zkušenost, která nasměruje jeho život jiným směrem. A proto zářný had na čele těch, kteří jej nosí, ovlivňuje a formuje jejich vědomí. Znamení je zasvěcení.

Atu XVIII. Luna – Brána vzkříšení – souvisí se zasvěcením, vstup jinam, na jinou úroveň, kde platí i jiná pravidla.

Zrod světla v nejhlubší temnotě, také klam, tápání a lež, díky nedostatku světla. Na kartě se objevuje protipól k tomuto verši. Ti, se zářným hadem na čele si nesou své světlo (vědomí) a to jim osvíti i ty nejhlubší a nejčernější zákoutí.

♁ = týl x čelo – jsou součástí téhož, jsou v opozici.

Temeno je písmeno ♁ patřící Atu XIX. Slunce.

(Tzv. Hadí síla je důležitou životní energií, která spí v podobě stočeného hada v oblasti pánevního dna. Úkolem učence je tuto sílu probudit a povytáhnout ji co nejvýše. Toto je cesta probouzení vědomí, k vědomému životu, dle jazyka AL – k vědomé projekci Nuit.)

I/19 Ó ženo s blankytnými víčky, skloň se k nim!

K těm, o kterých hovořil předcházející verš (těch, kteří na čele „nosí“ zářného hada).

Atu XIX. Slunce

Ale Nuit se sklání na následujícím Atu XX. Aeon, a tím tvoří průchod, tunel, dělohu. Tvoření, vznikání, přenášení vlivu, ke kterému dochází, je-li Nuit skloněna.

Nějaká bytost hovoří k Nuit. Jaká?

Může to být Aiwass, který funguje jako zprostředkovatel, ale řekla bych, že bude hovořit spíše ke Crowleymu.

Dále se může jednat o Hadita, Hora či Ra-hoor-khuita.

Tím, že se Nuit sklání, projevuje náklonnost k těm, kteří ji vědomě projevují, jsou Hadity.

I/20 Klíč k rituálům je v tajném slovu, které jsem mu dal.

Zřejmě hovoří Aiwass a tajný klíč předává Crowleymu, tedy vyvolenému princí-knězi Bestie.

Tajné slovo – obsahuje v sobě něco skrytého, nevyřčeného a je třeba jej luštit, porozumět mu, naladit se na něj.

Rituál – napomáhá rozvoji vůle a měl by být vždy vykonán s maximálním uvědoměním.

Oním klíčem je slovo ABRAHADABRA, které je formulí Horova Aeonu.

(Je zde lehce naznačován další vývoj veršů a hlavně změny, které budou probíhat s přicházejícím Aeonom Hora. Pro tento nový Aeon je důležité znát „tajný klíč“ a na čele nést „zářného hada“).

I/21 Pro Boha & vzývatele jsem nic: oni mne nevidí. Je to, jakoby byli na zemi; já jsem nebe a není žádného dalšího Boha mimo mne a mého pána Hadita.

Bůh & vzývatel (jsou spojeni „&“, tudíž patří k sobě) – hovoří Nuit, která je výše než Bůh. Nuit se nachází jak na SŽ, tak mimo něj. Bůh se bude nacházet spíše níže, ve světě Beriah. Nic, tedy vše (Ain) se nachází mimo strukturu SŽ a nic je Nuit. Z jejího pohledu shora to tedy vypadá, že Bohové jsou daleko pod ní (na zemi).

Nuit obklopuje Hadita – jsou „tam“ jen oni dva. Tak vysoko, kde se nachází Nuit s Haditem, není místo pro Boha. Jsou níže (Bohové Elohim – svět Acilut).

Had = 10

Nu = 56

10+56=66 číslo 66, je číslem Velikého Díla (spojení protikladů). Tady chápu Hadita a Nuit jako počáteční sílu Elohim - kde se nachází oba prvky v nerozdělené podobně.

1/22 Nyní jsem vám tedy známa pod svým jménem Nuit a jemu pod tajným jménem, které mu sdělím, až mne nakonec pozná. Neboť jsem nekonečný prostor s jeho nekonečnem hvězd, vy buďte také takoví. Nesvazujte nic! Vy sami nečinite žádného rozdílu mezi jednou věcí & těmi ostatními; vždyť tudy kráčí bolest.

Poslední dvaadvacátá Atu je XXI. Universum, tvořící celek, tak, jako Hadit a Nuit vytváří celek. Tento celek je na kartě vyjádřený kruhem. 4 elementy, ze kterých vystupuje element pátý.

My Nuit známe pod jejím jménem Nuit, ale podle první části verše má ještě jiné tajné jméno, které sdělí Haditovi. Tím, že ji pozná, budou opět sjednoceni.

Dále Nuit poučuje nás lidi o způsobu myšlení. Vše je právě takové, jaké je (ani lepší, ani horší) a to jen naše JÁ (ego) si vybírá, upřednostňuje jedno před druhým a tím narušuje celek. Rozdělení je bolest, spojování je láskou.

Nuit dává prostor všem zářným hvězdám, Haditům, nevybírá si, žádnému nedává přednost před jiným, neboť všichni ji projevují, všichni jsou jejím projevem. Nekonečná Nuit láskou objímá nekonečný počet Haditů.

Jedna věc & ty ostatní – opět spojeno & = každá jednotlivá věc je součástí celku, zapadá do něj, tvoří jej. Jedna věc je jako ty ostatní, pouze JÁ vidí rozdíl. Každé JÁ vidí jiný rozdíl, a proto jsou všechny rozdíly falešné, klamně a lživé. Může se zdát, že Haditů je nekonečně mnoho, ale v podstatě HADIT je pouze jeden JEDINÝ.

JÁ se vyděluje z ostatního, je si vědomo samo sebe, samo sebe vyděluje z celku, ale je jeho součástí. Je třeba vystoupit za svého JÁ, spojit se s ostatním, nekráčet bolestí. Tomuto odpovídá současný stav vědomí dnešního člověka, ale toto se začíná postupně měnit.

JÁ je jen „tady dole“, z pohledu Nuit JÁ není.

1/23 Ale kdokoli v tom vyniká, necht' je hlavou všech!

V hlavě se nachází mozek – řídicí středisko celého člověka. Vysílá do těla různé impulzy dle potřeby a celé ho ovládá.

Hlavou všech je ten, kdo spojuje, neboť spojování je cestou vzhůru. Ten, kdo nesvazuje a

neomezuje je i vnitřně harmonizován. Vnitřní projevuje ven.

1/24 Já jsem Nuit, a mé slovo je šest a padesát.

6 – hřeb – Atu V. Velekněz, 1 je také člověk, šestka je sluneční číslo (Tiferet), hřeb je tím, co spojuje, zde se jedná o spojení mikro a makrokosmu a dává vzniknout třetí kvalitě (dítě na kartě Velekněze)

50 – ryba – Atu XIII. Smrt – život v nevědomí (ve vodě), smrt mění jednu formu existence v jinou

56 - 11 - NU

Nuit o sobě hovoří „JÁ“, definuje sama sebe, což zní velice divně. Na začátku druhé kapitoly hovoří Hadit „JÁ jsem...“ atd. několikrát. Proto si myslím, že v tomto verši sama Nuit nehovoří, může to být Hadit. Nikde jinde se toto spojení „já jsem Nuit“ neobjevuje, ve verši 1/13 je pouze „já jsem“. Slovo je tím, co tvoří a Nuit tvoří skze Hadit.

1/25 Dělte, sčítejte, násobte a porozumíte.

DĚLTE:

56 : 2 = 28 = 10 HAD nebo Atu X. Kolo štěstí – Universum, které je neustále v pohybu i s množstvím hvězd.

10 – 10 – RUKA – Atu IX. – stvořitelický princip (10 je prvním písmenem tetragramatonu), plodnost.

56 : 4 = 14 – Atu XIV. Umění (spojuje Lunu a Slunce na SŽ, dokonalé mísení protikladů, cesta Velkého Díla a její završení). 1 + 4 = 5 – Atu XVII. Hvězda – karta zobrazuje samotnou bohyni Nuit a její tvoření.

56 : 8 = 7 – Atu VII. Vůz – překonává hranice omezení, „vyšší“ člověk, zlatý a uvědomělý, přinášející šifru Nového Aeonu.

7 = meč – písmeno 7 Atu VI. Zamilovaný – spojení X rozdělení, Královská Svatba, počátek V.D., nasměrování vůle.

(8 + 7 = ten, kdo pohání, žene)

SČÍTEJTE:

5 + 6 = 11 – Atu XI. Chtíč – Babalon, která je projevem Nuit (č. 419) X (418 – ABRAHADABRA – klíč nového Aeonu Hora), 419 také souvisí s Aeonem Hora, neboť tento Aeon je spojován se znamením vodnáře (♊) a lva, který se objevuje na této kartě,

nedovol jim vůbec, by o tobě mluvili, vždyť jsi věčná!

Tento verš pokračuje svou zasněností, tentokrát A.C. promlouvá k Nuit.

JEDINÁ

ŽÁDNÁ

VĚČNÁ

Nuit se stává projevenou díky Haditovi viz. 1/1. Sama o sobě je neprojevená a tedy není, tím, že je o ní mlučeno, uniká její pravá podstata a stává se projevenou. Nuit je 0 a proto není jediná (jednička je Hadit). Také je tu souvislost s plodností a temnotou → “nedovol jim, by o tobě mluvili” - nedovol jim, aby narušovali tvou plodnost.

„Jsi věčná“ – to, co je věčné, se nedá ničím obsáhnout, natož vměstnat do slov.

Jediná, žádná, věčná → jediné vychází ze žádného a na tomto procesu je založena věčnost.

1/28 Žádná, vydechlo to světlo, jemná & snová, z hvězd, i dvě.

Žádná i dvě 0 = 2

Jemná & snová - existence (všudypřítomnost) Nuit je zdáním zahalené jsoucno. Nuit je nepředstavitelná, neuchopitelná, je 0, jakákoliv její představa je jejím zrcadlením je 2, rozdělenou jednotou na dva protiklady.

„Jsi věčná“ z předchozího verše 1/27 – na to navazuje ŽÁDNÁ.

Věčné na rozdíl od žádného musí procházet neustálým zrozováním, lze tu vyzorovat jemné rozdíly. Tam, kde je nic, není ani čas a věčnost je stále pokračujícím časem.

1/29 Neboť jsem v zájmu lásky rozdělena, kvůli naději na spojení.

To láska spojuje rozdělené, dva protiklady.

Tento verš rozvíjí ten následující 1/30 „Toto je stvoření světa“.

Nuit musela být na počátku rozdělena (v mýtech toto symbolizuje zabití draka mečem, tedy rozštěpení těla matky, ze kterého se rodí další, vzniká Universum), aby mohlo být stvoření.

Ono samotné spojení slov – „v zájmu lásky rozdělena“ zní podivně v uších, je totiž o protikladech a působí rozervaně. Nuit je „rozdělena kvůli naději na spojení“ – my sami jsme součástí těla bohyně Nuit a jednou jí vrátíme její dar, Nuit tedy doufá ve spojení, v 0, v počátek.

Podle legend týkajících se mysterií krve, je krev darem, který nám byl propůjčen a jednou se

všechny krve spojí v poháru Babalon a navrátí se původní Bohyni, svět se vrátí nad Abyss, do oblasti spojených protikladů.

Nuit, kde je Hadit projevený je MNOHOST X Nuit s ukrytým Haditem je JEDNOTA.

1/30 Toto je stvoření světa, protože bolest z rozdělení není ničím a radost ze smrti vším.

Svět existuje, došlo ke stvoření, proto je Nuit rozdělena.

30 – je písmeno ʃ (bodec). Na Atu VIII. Rovnováha je geometricky zobrazeno lúno, ze kterého vše vychází, ze kterého se zrodilo i stvoření.

Toto lúno je začátek A i konec Ω, meč (viz. Atu VIII.) je nástrojem, který trhá a rozděluje jednotu.

Ve druhé části tohoto verše je vedle sebe stavěna radost a smrt, patří k sobě, stejně jako k sobě budou patřit bolest s životem. Bolest je život a radost smrt. Toto je pohled bohyně Nuit, lidé by slovíčka zaměnili, postavili by vedle sebe radost – život a bolest – smrt. Smrt lze tady chápat jako spojení toho, co bylo rozděleno, sjednocení.

1/31 O to bláznivé lidstvo a jeho bědy se vůbec nestarej! Citu mají málo; a to, co je, je vyváženo žalostnými radostmi; vy však jste mými vyvolenými.

Promlouvá Nuit (nebo Aiwass) k A.C. a těm, co jej následují, k těm, kdož jsou vyvolení.

Ve verši 1/10 se hovoří o služebnících, o rozdělení lidí a tento verš zachází ještě dále.

Bláznivé lidstvo X Vyvolení

Lidstvo – mnohost

Vyvolení – je jich málo, proto budou ovládat mnohé a známé – AL 1/10.

Útrapy lidstva jsou ničím, vzhledem k věčnosti Nuit. Vesmír je velice prastarý, má své cykly, oproti nimž je lidský život naprosto zanedbatelný a s ním i jeho starosti, které často tak zdůrazňujeme. „Citu mají málo“ – jde o povrchnost lidstva.

Celý verš poukazuje na „nízkost“, ubohost a úpadek lidstva, které je natolik zaměstnáno samo sebou, že nevidí, co je kolem.

Ve verši 1/13 hovoří Nuit o radosti. Nuit má radost z radosti vyvolených.

Žalostné radosti jsou ty, ve kterých není Nuit resp. Hadit.

31 – nejtajnější klíč Knihy Zákona – AL – rovnováha protikladů. „Zosobňuje manifestaci,

kteřá musí být stále vyvažována rovnováhou protikladů.“ Kniha Thothova str. 108.

AI – božstvo, vláda, nadvláda

LA – NOT - ne

**1/32 Povolte mému prorokovi! Podstupte ordálie mého poznání! Hleďte jen mne!
Potom vás radosti mé lásky osvobodí ode vši bolesti. Je to tak: přísahám na to při
klenbě svého těla; při svém posvátném srdci a jazyku; při všem, co mohu darovat, při
všem, po čem toužím od vás všech.**

Opět hovoří Nuit.

Přijměte mého proroka a složte slavnostní zkoušku. Jedná se o zkoušku poznání Nuit.
Zkouška je mezníkem, člověk něco zkusí, něco prožije a tím obohacuje sám sebe, dostává se
dále, k další zkoušce, ale už s nabytými zkušenostmi zkoušek předchozích. Celý život
člověka se skládá ze zkoušek a úkolů, které je třeba plnit. Člověk musí pořád poznávat a
zakoušet, aby nezakrněl, nezlenošil, neusnul na vavřínech. Poznání Nuit nikdy nekončí,
pořád je kam postupovat.

„Radosti mé lásky vás osvobodí ode vši bolesti.“ : Ve verších 1/22 a 1/30 je slovo BOLEST
spojeno s rozdělováním, analýzou, hodnocením, mnohostí. Radost je pak syntéza – např.
verše 1/13 a 1/30. Tato část verše 1/32 doplňuje tu první. Zasněčení do poznání (Nuit)
osvobozuje od rozštěpenosti, mnohosti (bolesti). V této části Nuit nabízí cestu, oddání se a
taky za to něco nabízí – osvobození. V poslední části verše nás Nuit informuje o tom, že dar
nebude úplně zadarmo. Něčeho si od nás všech žádá. Po čem Nuit tolik touží? Verš 1/29
praví: „ Neboť jsem v zájmu rozdělena, kvůli naději na spojení.“ , proto jsme její nadějí na
spojení.

SRDCE a JAZYK – již se objevují ve verši 1/6 v souvislosti se středem a Haditem. To on je
(střed), jazyk a srdce Nuit.

SRDCE – לב – 32 – také znamená mysl. BAAL – pán, se napíše obráceně בל. Srdce (mysl) je
pánem toho, co je projevováno, tím, kdo projevuje je jazyk.

JAZYK – לשון – 386

Verš 32, i srdce má číslo 32, je tu na něj kladen důraz. $3 + 2 = 5$ Duch – vnitřní, skrytý
duchovní život.

32 je číslo celku, obsahuje v sobě celé Universum – počet stezek na SŽ je $22 + 10$ sefirot.

**1/33 Poté kněz upadl do hlubokého transu nebo mdlob & pravil ke Královně nebes:
předepiš nám ordálie; napiš nám rituály; napiš nám zákon!**

Kněz hovoří k Nuit. Nemůže s bohyní komunikovat za běžného stavu vědomí, teprve v extázi se s ní spojuje – viz. verš 1/13.

1/34 Ona však řekla: ordálie nepředepisují: rituály budou napůl zjevné a napůl skryté: Zákon je pro všechny.

Nuit odpovídá: „ordálie nepředepisují...“ – dle dosavadního průběhu AL jsme se dozvěděli, že každý jsme Hvězdou (1/3) a nic nemáme svazovat (1/22) – toto sděluje Nuit, proto nyní odpovídá tak, jak odpovídá, jinak by popřela sama sebe. Ordálie nemohou být stejné pro všechny, každý projde právě takovými, které mají jedinci něco říci, ukázat, a kterými si má projít.

„Rituály budou ...“ – toto je podstata rituálu – jeho vykonáním se mohou dát do pohybu síly, které nemění jen vnější podmínky, ale hlavně působí v nitru operátéra, což není vidět.

„Zákon je pro všechny“ – všem dává Nuit stejné podmínky, nikoho neomezuje, nevybírání si, jen nabízí.

1/35 To, co píšeš, je trojitou knihou Zákona.

Nuit informuje.

3 – trojjedinnost boží, tvořivé číslo, sjednocení protikladů, základ, prostor.

1/36 Můj písař Ankh-af-na-khonsu, kněz princů, ať nezmění ani písmenko v této knize; by však nebylo pošetilostí; ať ji komentuje moudrostí Ra-Hoor-Khu-ita.

Kněz - A.C. – nemá do knihy zákona zasahovat, měnit ji, ale má se snažit mnohé vysvětlit – „komentovat moudrostí Ra-Hoor-Khu-ita“ – ten je aktivní, projevená část --> LOGOS --> projevené vědomí.

RA-HOOR-KHUIT – je syn a souvisí s Tipheret, také souvisí s písmenem ψ – duchem. V komentářích necht' je přítomno vědomí a duch. Ra-Hoor-Khu-ita si spojují s maximem expanze vědomí. Je třeba dát do komentářů vše ze sebe (vědomí a duch).

1/37 Rovněž mantry a zařikávání; obeah a wanga; dílo hole a dílo meče; to se má učit a vyučovat.

Mantra se vyslovuje a vyslovení = tvoření, vznikání. Skryté se projevuje (toto souvisí s předchozím veršem a Ra-Hoor-khu-item).

OBEAH a WANGA – mantry, jejichž vyslovování něco způsobuje. Jedná se o protiklady, které společně budou tvořit dál – vytvářet třetí kvalitu.

„Dílo hole a dílo meče“ – každým okamžikem je nezbytné konat v souladu s vůlí (hole) a vědomě (meče). Vědomá vůle → neomezená síla.

OBEAH – OB – č.9 – zvláštní oheň černé magie (viz. SS – temné slunce) – semínko v temnotách (Nuit s neprojeveným Haditem).

OD – č.11 – světlo, oheň

OR – 207- světlo, koresponduje s neohraničeností.

WANGA – souvisí s pohybem, „dílo meče“ – meč má 2 vlastnosti – ničí a tvoří zároveň.

Ve slovech OBEAH a WANGA se mísí protiklady, v každém slově jsou oba obsaženy. A toto souvisí s předchozími verši- AL 1/22 „vy sami nesvazujte nic“, „nečiňte rozdíl“.

1/38 Musí vyučovat, může však způsobit, že ordálie budou těžké.

Musí se vyučovat dílo hole a dílo meče, je tedy nutné, aby byl lidem ukázán nový směr v myšlení a žití. Vůle a vědomí povstale z Nuit teď nesou žezlo. Třetí aspekt zrozený ze dvou. Již není za naše životy zodpovědný žádný Bůh, ale jen my sami.

„Ordálie budou těžké“ – protože jsou nové, nelze dopředu říct, jak vše bude probíhat. Zda lidé přijmou to, co jim A.C. přináší od Nuit.

1/39 Slovo Zákona je Qelhma.

THELEMA – vůle a ta je Zákonem. Je hloupé řídit se podle někoho či něčeho, nic neplatí, vše je klamně, jen Vůli je třeba následovat a ta je jediným naplněním, je jediným Zákonem.

Thelema – spočítáno mnoha způsoby vyjde VEČNOST.

Vůle je těžko definovatelná síla, těžko říct odkud se bere. My můžeme být vykonavateli vůle, ale původ bude mít mnohem výš, v horních světech SŽ.

1/40 Kdo nám říká thelémité, nepočíná si špatně, pokud se jen na toto slovo podívá z blízka. Neboť jsou v něm tři stupně, Poustevník, a Milenec, a člověk Země. Dělej, co ty chceš, ať je cele Zákon.

Zvláštní je, že je zde napsáno – „kdo NÁM“ – pravděpodobně hovoří Nuit (ale může to být i Aiwass), která se tímto řadí mezi ostatní, nečiní žádného rozdíl – AL1/22. Člověk žijící a konající dle své PV nejvědoměji projevuje Nuit. Přímou se napojuje na proud, který vychází

od Nuit. PV vidím jako místo v Universu, které má každá hvězda jiné. S trochou nadsázky se dá napsat, že toto místo je předem dané. Projevením PV se člověk dostává do harmonie s Universem a jeho síly má ku prospěchu.

3 stupně : POUSTEVNÍK – ם

MILENEC – ז

ČLOVĚK ZEMĚ - ׀ nebo ת (ת - písmeno Tav)

POUSTEVNÍK - ם, bod, kapka, semínko, ze kterého vše vzniká. Každý člověk je semínkem, potencií neomezených možností. ם – toto písmeno je od Boha a vychází z něj všechna písmena hebrejské abecedy, je prvotní, původní. Píše se vysoko na řádku – je vysoko na nebesích.

MILENEC - ז – Zain, je meč, síla vědomí. Písmenko vypadá jako pokřivený či shrbený člověk, který se v dalším stupni narovná, což je písmeno ׀ a to je člověk země (neboť číslo člověka je 6 = ׀).

Písmena ז a ׀ se spojují v písmeni ם, které zobrazuje člověka nad ABYSSEM a jeho obraz pod ním. Zajímavostí je, že ם je největší písmeno, přesahuje všechna ostatní, sahá až na nebesa. „Spodní člověk“ – symbolizovaný obráceným ז podléhá deformaci spodního světa, Thelému vidím jako někoho, kdo si je vědom své božské podstaty, je v harmonii s „horním člověkem“, cítí své božské já, ale přitom samozřejmě žije tady a teď, jako jakákoliv jiný člověk.

ČLOVĚK ZEMĚ - ת - hmota, to, co je pevné → vrchní působí na to, co je dole. Člověk svým chováním a jednáním ovlivňuje dění na Zemi (tím myslím hlavně dění duchovní).

„Dělej, co ty chceš, ať je cele Zákon.“ Nejčastěji citovaná věta AL. TY – Nuit ukazuje na nás, tím je vyjádřen vztah mezi Nuit a námi (TY). Nuit ustanovuje vztah mezi ní a každým TY (každou hvězdou).

I/41 Slovo hříchu je omezení. Ó muži! Neodmítej svoji manželku, jestliže je svolná. Ó milence, jestliže je to tvá vůle, odluč se! Není jiného pouta, které by mohlo spojit rozdělené, než láska: vše ostatní je prokletí. Prokletí! Budiž to zatraceno na aeony! Peklo.

„Hřích je omezení“ Zákona vůle (Thelemy).

Každý má konat dle své vůle, neomezovat se pouze na to, co je od něj očekáváno, nebo co smí. Smí a může vše, bez omezení, ovšem v souladu se svou PV, jinak by se jednalo pouze o projevy lživého ega.

OMEZENÍ – v podstatě není, to lidé si je sami vytváří, omezují sami sebe, aby někam zapadli. Omezení je tlačí do míst, která jsou falešná, neplodná a zavádějící. Každý nechť

koná dle své vůle. (Láska spojuje rozdělené – to ona drží pohromadě světy, to ona spojuje svět idejí se světem tvořivým – svět „tam“ a ten náš).

LÁSKA -58 – souvisí se silou, myslí

PROKLETÍ je tedy to, kde není láska, bez lásky chybí spojitost, návaznost, pokračování a vývoj lidstva (se kterým aeony přímo souvisí).

PEKLO – tímto peklem je zřejmě myšlen stav nevědomosti, matrix a bude místem i pro omezení.

41 – chození v kruhu – to je peklem!

(Dle AL je peklem nenásledovat svou Pravou Vůli. V Osiridově aeonu bylo peklem to, co bylo spojeno s hmotou, tělesností a přirozeností člověka, zkrátka vše, co se nehodilo církevním hodnotářům. V dalším aeonu (po Horovi) čl. nebude muset hledat svou PV. Bude mu dána, nebude mít na výběr. Už v buněčném stadiu, dle toho, kolik se mu dostane kyslíku nebo jiných látek, tak takový bude a bude zařazen do systému. Bude vypěstován, aby svět mohl fungovat. – tuto mou představu inspirovala výborná kniha od A.Huxleyho – Konec civilizace.) ☺

1/42 Stav mnohosti at' je spoután a mějte jej v ohavnosti. A tak se vším, co se tě týká; ty nemáš jiného práva, než konat svoji vůli.

Mnohost je iluzí, ta má být spoutána. Vůle neboli Pravá Vůle je jediná, nepodléhá tedy mnohosti – iluzi.

Člověk se na své pouti neustále setkává s iluzí, je mu pořád v patách a tak ji často ani nerozezná. Jasná skutečnost se proměňuje v klam. PV je přesvědčení, víra v sebe sama a konání dle této víry, splynutí s „ryzím“ člověkem (Atu VII.Vůz), prožitek svého opravdového já, své existence, svého vtělení – to nikomu nikdo nevezme, to nemůže být iluzivní – toto uceluje, spojuje, jedná se o lásku.

1/43 To dělej a nikdo nemá říkat ne.

Jasná instrukce o tom, co je důležité. Nikdo se nemá bránit PV a ani nemá jinému bránit v jeho naplnění PV.

Neodmítat, neodsuzovat (to, co se mi nelíbí), ale přijímat, být otevřený.

NE – je zamítnutí, obrana, zabití plodnosti.

1/44 Neboť ryzí vůle, nezkalená úmyslem, osvobozená od chtivosti výsledku, je

každým způsobem dokonalá.

Úmysl může být dobrý nebo zlý, kdežto vůle (ryzí vůle) je prostá takového hodnocení, rozdělení. Úmysl má záměr, sleduje výsledek (cíl) a ten je iluzorní, neboť člověk chce a nebo si myslí, že chce. Něco udělám proto, abych z toho něco měla – tento přístup je omezující, přesto se nejvíce objevuje v dnešní společnosti. Něco vykonám, protože to tak cítím, jsem v tom já, což je projev vůle. Konání dle vůle je osvobozující, člověk v tu chvíli cítí, že koná tak jak má, že jinak to ani nejde – je to přímo magické. Vnitřní obsah se projeví vně, proto nelze sledovat jakýkoli výsledek. Ten není, jen si ho člověk uměle vytvoří (ego). Dobývání cílů je vlastností ega.

Ryzí vůle je dokonalá, protože nerozděluje, propojuje člověka jako božskou bytost s člověkem pozemským ($1+1=2=0$). Oni jsou jedno.

Přiblížení se opravdovosti, skutečnosti, prokouknutí iluze, probuzení z matrixu.

44 – נ 7 – krev – ta bude velmi úzce souviset s vůlí.

1/45 Dokonalost a dokonalost je jednou dokonalostí a nikoliv dvěma; ne, není žádné!

Dokonalost, má-li být dokonalá, nepodléhá rozdělení, je 0.

Toto souvisí s Nuit, ve verši 1/21 je psáno – „pro Boha & vzývatele jsem nic ...“

NIC – 61

Dokonalé může být pouze to, co je v jednotě a pod DAAT není dokonalé nic. Tato dokonalost je jiná, než jak ji vnímáme my. Nám nepřísluší hodnotit, neboť sami nejsme dokonalí, žijeme, jsme pod Daat.

1/46 Nic je tajným klíčem tohoto zákona. Židé tomu říkají šedesát jedna; já to nazývám osm, osmdesát, čtyřista & osmnáct.

NIC – tajný klíč, NIC jako 0 – o spojení rozděleného v 0 se hovoří na mnoha místech např. verše 1/22, 1/30, 1/42, prolíná se celou první částí AL, která patří Nuit.

61 – AIN – ne-existence, také je číslem JÁ!!!, proto 61 není čistou nulou, má blízko k 1, jedná se o proces, kdy se z 0 rodí 1, stává se 1 – vědomím, Bohem (vysvětlení v následujícím verši).

8 – 77 – číslo pro lásku, která je spojujícím prvkem, ne-rozdělení.

80 – 771 – union – sjednocení, spojení

418 – souv. s Atu VII. Vůz – ABRAHADABRA – v tomto slově se spojují 2 síly je to

„slovo dvojité síly“ (Atu VII. jde z Biny do Gebury – voda se mění v oheň, spojuje 2 světy).

BABALON – kniha Thotova str. 171 – mění krev z poháru na víno, které nabízí svým uctívajícím, ti se jím opijí a zří Otce – Pravdu. Odevzdání JÁ milovanému. Tělo bývá označováno za prach, tj. mnohost, krev je jako nositelka vědomí spjata s jednotou.

Verš vypovídá o obnově Universa.

1/47 Jenže oni mají jen polovinu: svým uměním sjednocuj, a tak vše zmizí.

Tento verš navazuje na Židy z verše předchozího.

Proč tu jsou zmíněni zrovna židé?

Hledala jsem a našla jsem v jejich učení podobnost s Thelemou. Například se považují za vyvolený národ, Nuit má taky své vyvolené – verše 1/15, 1/17. Očekávají příchod božího vyslance – mesiáše, který má svůj lid přivést ke spáse. Toto má mnohé společné s věkem Hora. Nejsympatičtější je jejich názor, že člověk má svou vůli, tím pádem si sám vybere cestu životem, jakou sám chce.

Zásadní odlišnost je v jejich monoteismu. Uctívají AIN jako jedničku – vědomí – Boha. Nemají 0 – zdroj, proto „mají jen polovinu“. Odmítají či nevěří ve spojení v jednotě – z tohoto pohledu i lépe rozumím tomu, že jejich krev je uzavřená.

„Sjednocuj, a tak vše zmizí“ – vše se navrátí do jednoty, vše zmizí, tak zmizí i NIC.

„Uměním sjednocuj“ – konej prakticky, svými činy, jednáním.

1/48 Můj prorok je blázen s tím jeho člověk, člověk, člověk; cožpak nejsou Vůl a nic podle této Knihy?

Prorokem je myšlen A.C. – Nuit jej označuje za blázna, za neutrální 0, který sjednocuje, řídí se dle AL.

Člověk, člověk, člověk – $6+6+6=18$ – Atu XVIII. Luna – skrze tuto kartu se může zrodit světlo, je stvořením. 0 se může projevit skrze Lunu.

Prorok se svým 666 – což je číslo Bestie, sám si tak A.C. začal říkat.

V anglickém verši je One, One, One.

ONE – č. 1, ale také vyvolený (the one)

111 – אקא – putování světla/vědomí od 0. k Luně, od AIN se šíří, ale stále nejde vidět, až Luna jej může porodit. Vždyť den se rodí v nejhlubší temnotě – o půlnoci.

ⲓ – jako člověk, 6 je číslem člověka vědomého, ozářeného Sluncem. Je to člověk hořejší, který je zobrazen v písmeni ⲗ – v jeho horní části. Spodní část připomíná písmeno ⲓ a bude se vztahovat k Atu XII. Viselec (Viselec na kartě je připoután hlavou dolů a písmeno ⲓ je v písmeni ⲗ otočené rovněž „hlavou“ dolů). Přesto, že ⲓ č. 7 představuje pokřiveného člověka, podléhajícího mnohosti (sedmička je tedy číslem takového člověka), je za číslo člověka označeno č. 6 – je to sluneční člověk, ryzí, ten, kterého můžeme spatřit na Atu VII. Vůz.

Blázen, 6 – Atu V. Velekněz, 666, vůl, nic – jak to spolu souvisí?

Je to člověk (ⲓ), který je spojnicí dvou světů – projeveného a neprojeveného. Skrze člověka se ono neprojevené může projevit (stejně jako skrze Lunu). Toto zobrazuje Atu V. Velekněz a také grafická podoba písmene ⲗ (vůl). Vůl je neprojevenou plodností, jeho pohlaví je skryté, je 0/nic/vše. To člověk může přinést plodnost.

666 – Ⲙⲟⲓ – toto číslo souvisí s vývojem člověka (spojení Slunce s hmotou), spojuje člověka se Sluncem, přináší nové vědomí čl., než jaké máme dnes.

111- ⲓⲛⲁ – cesta k projevení skrytého, 1 je také číslem individuality, projev jednotlivých světél, jednotlivých vědomí.

666 – integrace – není tu již vidět ona individualita, jako u předchozích 111, světlo ji zrušilo. Spojení rozděleného – skrytého a projeveného / vnitřního a vnějšího / hmoty a ducha.

Tento verš mi připadá záhadný, hlavně jeho druhá část „cožpak nejsou...“. Knihou se zřejmě myslí AL – vůl=Alef=1, Nic=0 – jde tedy o to, co jsem popisovala výše – zjevení neviditelného.

1/49 Zrušeny jsou všechny rituály, všechny ordálie, všechna slova a znamení. Ra-Hoor-Khuit zaujal své místo na východě za rovnodennosti bohů; a Asar a Isa, kteří jsou rovněž jedno, nechť jsou spolu. Oni však nepřicházejí ode mne. Asar budiž uctívatel, Isa trpící; Hoor ve svém tajném jméně a slávě je Pánem zasvěcení.

Celou dobu nás Nuit připravovala na hlavní sdělení, které přichází počínaje tímto veršem.

Z tohoto verše na mě dýchá neznámo a vyvolává ve mně pocit znepokojení. ZMĚNA JE TADY!

Zrušeno je to, co bylo, dochází k projevení vědomí, což symbolizuje Ra-Hoor-Khuit.

Rovnodennost Bohů – Osiris předává své žezlo Horovi. Kniha Thotova str.139 – „...ohnivý Bůh Horus ve funkci hierofanta převzal na Východě místo vzdušného boha Osirida.“ (Ra-Hoor-Khuit – je na východě, vše přichází od něj a projevuje se skrze něj).

ASAR a ISA – jsou jedno – 2 protiklady, které mají zůstat spolu, tj. sjednoceni.

„Oni však nepřicházejí ode mne“ – chápu to tak, že nepřicházejí odtamtud, od Nuit, nýbrž odtud, od nás lidí, tzn., že hlavně lidé se podílejí na vývoji Universa.

ASAR budiž uctívateľ, tzn., že ISA je uctívač – stejně jako HADIT. ASAR tedy bude logicky souviset s NUIT. Mělo by to být obráceně (ASAR-HADIT, ISA-NUIT), ale v podstatě na tom nezáleží, protože se zde protiklady promíchávají, stejně jako např. ve verši 1/16, jeden pojem obsahuje 2 aspekty a ty jsou v pohybu, proto můžeme spatřovat jen polovinu celku. Došlo k prolnutí.

HOOR – („ve svém tajném jméně“) – je zatím neprojevený, ale jeho vliv přesto působí.

„Je pánem zasvěcení“ – HOOR jako vyrovnávající princip a spojující rozdělené. Nové uspořádání sil v Universu.

49 – 4+9=13 – je číslem pro lásku, jednotu, ale také RYBÁŘE, který souvisí s následujícím veršem č. 50 přes 1 – rybu. Rybář je ten, který loví nevědomé obsahy, vytahuje je do vědomí.

1/50 Musí být řečeno slovo o úkolu hierofanta. Hle! jsou tři ordálie v jedné a může být podána třemi způsoby. Hrubý musí projít ohněm; jemný necht' je zkoušen v intelektu a vznešení vyvolení v tom nejvyšším. Tak dostanete hvězdu & hvězdu, systém & systém; nedovolte, aby se navzájem příliš dobře znali!

Hierofantem je HORUS.

V předchozím verši se přidal třetí prvek, do té doby se ve verších objevovala převážně hra dvou protikladů, jejich spojování láskou atp.

3 ordálie v 1.

Každému se dostává toho, co mu patří. Prochází právě tím, čím má. Zkouška je pro každého jiná, dle toho, jaký kdo je. V běžném životě nám tyto zkoušky, které budou zastupovat překážky, „náhody“, zvraty, zlomy... mohou ukázat, kdo jsme, kam a k čemu nás posunují – i tímto způsobem lze objevit PV.

Také lze „3 ordálie v 1“ chápat jinak: hrubý – tělo

jemný – duše

→ 3 projevy téhož

vznešený vyvolení - duch

„Tak dostanete...“ – každá hvězda má svou vlastní jedinečnou cestu, putuje po svém orbitu, pokud by se jí zachtělo, vydat se jinou cestou, jisto jistě by zkřížila cestu jiné hvězdě.

Hierofant, který žehná tomuto světu. V předchozím verši je psáno – „zrušeny jsou všechny rituály, všechny ordálie...“, zde se objevují ordálie 3 – jsou nové, zasvěcené bohu HOROVI, který je žehnajícím hierofantem. Ordálie pocházejí od něj a ten, komu má HORUS požehnat,

musí jimi projít.

Aoen umírajícího boha Osirida se velice pevně držel čísla 2 a přísným rozdělováním na 2 síly (dobro a zlo, nebe a peklo), přicházející Aeon Hora s sebou přináší novou strukturu, která bude konstruována dle čísla 3. Mnohé bude jinak.

50 – 1 – ryba – také může znázorňovat tušené, objevující se, bude se tedy pojit k budoucnosti; 5 – 7, také číslo ohnivé sefiry Gebura - HORUS je ohnivý Bůh

1/51 Do jednoho paláce vedou čtyři brány; podlaha tohoto paláce je ze stříbra a zlata; je tam lapis lazuli a jaspis; a všechny vzácné vůně; jasmín & růže, a emblémy smrti. Do těch čtyř bran necht' vstoupí postupně nebo najednou; nech jej stát na půdě onoho paláce. Nebude po něm veta? Amn. Nuže! bojovníku, což má tvůj sluha padnout? Jsou však prostředky a prostředky. Buďte proto spanilí: všichni se odívejte do jemných rouch: jezte bohaté pokrmy a pijte sladká vína i vína, která pění! Také se syťte dle libosti a vůle láskou tak, jak vy chcete, kdy, kde a s kým chcete! Ale vždy ke mně!

Palác je místo vznešené, sídlo vládců, „těch nahoře.“ Tento palác je postavený z protikladů – stříbro/zlato, lapis lazuli/jaspis, jasmín (je lunární)/růže (solární).

Emblémy smrti – vstupují do kontrastu těchto krás života jako vyrovnání, dodržení rovnováhy mezi protiklady.

Není zde řečeno, kdo do paláce vstoupí, z textu vyplývá, že ON. JEDEN má vstoupit!

Půda – jestliže sklep souvisí NV, naopak půda bude souviset s vědomím, s myslí (obecně lidé raději chodí na půdu než do sklepa, má svá dávná tajemství v podobě již nepoužívaných, starých a často zajímavých věcí, jsou to takové poklady).

Text pokračuje dále, bojovník je odhodlaný, rázný, odvážný, ozbrojený a připravený k boji. Tyto vlastnosti má mít ten, kdo vstupuje do paláce. ?

Dále se verš mění, NUIT promlouvá ke všem.

Další verše nechápu ve smyslu: všichni dělejte to samé, ale všichni dělejte to, co chcete, ale vědomě a ve vztahu k Nuit. Nedělejte všichni stádově to stejné, ale necht' je ve vašich činech vůle, láska, uvolněnost, dobrovolnost, radost.

4 – číslo základu, formy, pevnosti, statiky, 4 elementy, mezi které vstupuje element pátý – duch – 7 – a ten vstupuje do paláce.

1/52 Nebude-li to správně; jestli zaměníte světové strany říkáje: je to jedno; nebo říkáje, je jich mnoho; nebude-li mně rituál vždy zasvěcen: pak očekávejte strašlivé rozsudky Ra Hoor Khuíta!

„Nebude-li to ...“ – v těchto slovech není obsažena vůle resp. ten, kdo tímto způsobem jedná (je mi to jedno ..., atp.) nevkládá do svých činů vůli, nedokáže se rozhodnout, natož nést zodpovědnost za svá rozhodnutí.

Jedno, mnoho – to je špatně – opět zdůraznění 0 (nuly).

Rituál se skládá z vědomých úkonů a to také NUIT žádá. Konat vědomě s vůlí a pamatovat na to, odkud vědomí pochází, tj. z Nuit.

Co si představit pod slovy „strašlivé rozsudky Ra Hoor Khuita?“ Horův Aeon jako změna sil v Universu. Přírodní výběr – ten, kdo se nepřizpůsobí, bude potrestán, nepřežije. Tak to funguje v přírodě.

1/53 Toto znovustvoří svět, malý svět mé sestry, mého srdce & mého jazyku, již posílám tento polibek. A, ó písaři a proroku, ačkoliv budeš z princů, tobě to zmírněno nebude, ani nebudeš zproštěn slibu. Extáze však budiž tvá i radost země: vždy ke mně! Ke mně!

Každá příčina má i svůj následek. Pokud nebude rituál vždy zasvěcen Nuit (verš 1/52), znovustvoří se tím svět sestry Nuit.???

NUIT a HATHOR – 1 bohyně, 1 síla nazývaná dvěma jmény, celek. Jejich významy se hodně prolínají.

HATHOR – její jméno znamená PŘÍBYTEK HORŮV, je dcera i manželka boha RE, vládne denní i noční obloze, je spojována převážně se západem, kde přijímala zesnulého do své náruče, stejně jako zapadající Slunce. Říká se jí PANÍ ZÁPADU a poskytovala výživu zemělým, tedy těm, na které nesvítí Slunce.

NUIT – spojena spíše s východem, za úsvitu rodí boha RE a je matkou znovuzrozených – čerpáno z knihy Brána nebes od Jiřího Janáka.

HATHOR má pohlcující charakter, NUIT tvořivý.

O jakém světě je zde řeč?? O takovém, který se znovustvoří, tzn., že už někdy existoval.???

SRDCE & JAZYK – (objevují se ve verši 1/6) – tímto středem je HADIT, zde je spíše myšleno, že Hathor je vnějším projevem Nuit.

Nuit nedělá žádné rozdíly mezi tím či oním, vše má stejnou hodnotu. Ani pro A.C. – písaře, proroka a prince nejsou žádné výjimky, i on musí projít ordálií.

Vždy k Nuit – vždy k počátku – pamatovat na svůj původ.

1/54 Nepozměň tvar ani jediného písmene; neboť hle! ani ty, ó proroku, nepronikneš všechna mystéria v nich ukrytá.

Instrukce pro A.C. – toto již bylo řečeno ve verši 1/36.

Nelze dopředu pochopit a porozumět tomu, co přichází (co přijde), neboť vše podléhá neustálému vývoji, stejně tak i lidé, kteří budou číst AL o x let později. Uvidí ji v jiném světle, jinýma očima, třeba jim bude vše jasné – budou na ni pohlížet jiným vědomím. Proto ani A.C. nepronikne všechna mystéria, je to nemožné.

1/55 Chlapec tvé krve, on je uzří.

Ten, který přijde po něm, ten, kterému dal život. Chlapec je syn a proto je A.C. otec.

Nuit je přesvědčena o tom, že všechna tajemství AL budou jednou rozluštna.

„Chlapec tvé krve“ – nemusí se jednat o konkrétní osobu, ale všeobecně půjde o změny ve vědomí. Naše dnešní vědomí není uzpůsobeno k rozluštění celé AL.

1/56 Neočekávejte ho ani z východu, ani ze západu; neboť z neočekávaného domu přichází toto dítě. Aum! Všechna slova jsou posvátná a všichni proroci pravdiví; ledaže by rozuměli jen trochu; vyřeš první polovinu rovnice, tu druhou ponech nedotčenou. Ty však zříš vše v jasném světle a něco, ačkoliv ne všechno, v temnotách.

Dítě – jako plod předchozího.

„Všechna slova ...“ – slovo nejdříve vzniká v nevědomí, poté v mysli a pak může být vysloveno. Slovo je projev skrytého a je tvořivé, proto i posvátné. I prorok sděluje a odkrývá to, co je skryté. Člověk, který není prorok, nemůže vědět „jak to chodí“. Proroci z tohoto verše přináší poselství bohů, jedná se o zprostředkovatele, nikoliv o samozvané rádoby proroky, kteří jen projevují své ego, mají potřebu s ostatními manipulovat a chybí jim spojení s horním světem.

„Vyřeš první polovinu rovnice, tu druhou...“ – nikdo nemůže vědět vše. Vědomí se rodí z nevědomí, vyřešením celé rovnice by chyběl zdroj a navíc by to nebyla už rovnice, rovnováha by nebyla zachována.

1/57 Vzývej mne pod mými hvězdami! Láska je zákon, láska pod vůlí. Ať si ani blázni nepletou lásku; neboť je láska a láska. Zde jest holubicí a tam jest hadem. Zvolte si dobře! On, můj prorok, si vybral, znaje zákon pevnosti a velké mystérium Domu Božího. Všechny ty staré litery z mé Knihy jsou správné; ale z není Hvězda. To je také tajemství: můj prorok to zjeví moudrým.

„Láska je...“ – Zákon je láska, neomezuje, ale spojuje, koná-li člověk dle své PV, je to akt lásky.

Láska je dnes vnímána jinak, než co je myšleno zde. Proto je láska a láska. Láska jako holubice – ta je čistá, bez osobních předsudků, dává křídla, tj. volnost, svobodu v projevení se. Láska jako had – tady bych spatřovala spíše tělesnou lásku, sexualitu, která není „horší“, ale projevuje se na jiné úrovni.

Tím, že A.C. k Atu XVII. Hvězda přiřadil π a k Atu IV. Císař ζ došlo k přerovnění sil na SŽ a tedy i v Universu, začaly platit nová pravidla. Každý Aeon přináší přeskládání sil, vždy dominuje jedna síla – v tomto se Aeon Hora liší od předchozích, spojuje, proto je aeonem lásky.

1/58 Zemi dávám nepředstavitelné radosti: ještě za vašeho života jistotu o smrti, nikoliv víru; nevýslovný mír, klid, extázi; aniž bych cokoliv požadovala jako oběť.

Radosti – ty k Nuit patří, radost se v této části AL objevuje často.

„Jistotu o smrti, nikoliv víru“ – ano, smrt je jedinou jistotou, vše ostatní podléhá osudu, zvratům, prostě životu. Verše 1/29 a 1/30 říkají něco podobného, návrat k Nuit, přechod mnohosti k jednotě. Z duchovního hlediska platí, že pokud jedno skončí, zároveň něco nového začíná. Smrt je tedy ukončení i počátek, „vstupní brána“.

NEVÝSLOVNÝ MÍR – to, co je nevyslovené, není projevené, nýbrž skryté a nepodléhá mnohosti. Nevýslovná je jednota, NU.

OBĚŤ – poslední část tohoto verše chápu tak, že jsme stvořeni z těla bohyně Nuit a po naší smrti dochází k její obnově resp. spojení, ucelení, proto nic nepožaduje za oběť.

58 – číslo lásky (spojování)

$5+8=13$ – láska, jednota, prázdnota

Každý chceme mít v životě nějakou „jistotu“, ale ta je pouze iluzí, protože jedinou jistotou v životě je smrt.

1/59 Mé kadidlo je z vonných dřev & pryskyřic; a není v něm žádné krve: neboť mým vlasem jsou stromy Věčnosti.

Kadidlo se pálí, uvolňuje se tak to éterické, hmota se mění na éter a tím se navrácí Nuit.

DŘEVO a PRYSKYŘICE – vnitřní a vnější, míza a krev. Krev je nositelkou vědomí a to je vydělené z NV, Nuit má opačnou všezahrnující podstatu, kde není já ani vědomí. Je nekonečná = stromy Věčnosti.

STROM – v tomto verši může být symbolem pro já. Každý strom vyrůstá z Nuit. I Strom Života má své kořeny v nebi – tam nahoře. Nuit v sobě neustále nosí skrytá semínka těchto stromů a v nich ještě není „žádné krve“, není v nich vědomí, protože jsou součástí Nuit. (Vlastně nejsou vůbec).

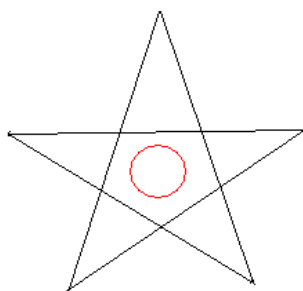
59 – má spojitost s krví a to s menstruační. Krev je navracena zpět bohyni Nuit.

1/60 Mým číslem je 11, jakož všechna čísla těch, kteří patří k nám. Pěticípá hvězda s kruhem uprostřed & ten kruh je rudý. Pro slepé je má barva černá, ale modrá & zlatá je zřena vidoucími. Rovněž mám tajnou slávu pro ty, kdož mne milují.

11 - 87 - číslo, které mám mimo jiné spojené s uchopením, s možností aktivně se podílet na tvoření a sebeutváření. Projev individuality.

$$1+1=2=0$$

1 je „já“ – vědomí (souvisí s PV) – ti, „kteří patří k nám“ – vědomě projevují (Nuit).

Tento obrázek souvisí s krví a možná i se sefirou DAAT. Krev, která oživuje člověka.

Slepý v Nuit nevidí možnosti (Hadity), není si jich vědom, proto je pro ně Nuit černá.

Vidoucí ony cesty vidí, uvědomuje si je - Modrá – je barvou mateřské sefiry BINAH. Slepý je sám, je od Nuit odtržen. Ovšem i černá barva v sobě skrývá modrou a zlatou, stejně jako všechny ostatní barvy, ale jsou skryté.

Tajná sláva – slova si odporují, půjde o vnitřní prožitek pocítěný skrze Nuit.

60 – 0

1/61 Leč milovat mne je lepší než všechno ostatní: jestliže pro mne budeš zakrátko pod nočními hvězdami spalovat kadidlo, invokovat mne s čistým srdcem, v němž bude hadí plamen, pak přijď na chvíli spočinout na mých nadrech. Za jediný polibek budeš potom ochoten dát vše; ale každý, kdo by dal byt' jen smítko prachu, ztratí vše ještě v tu chvíli. Budete shromažďovat statky a zásobovat se ženami a kořením; budete nosit drahé klenoty; národy pozemské předčíte leskem a pýchou; ale vždy v lásce ke mně, a

tak se připojíte k mé radosti. Naléhavě vás žádám, abyste přede mne předstupovali v prostém rouchu a ozdobeni drahocennou čelenkou. Miluji vás! Toužím po vás! Bledé nebo růžolící, zahalené nebo chlípné, já, která jsem veškerým potěšením a purpurem a zpitostí v nejniternejším smyslu, já si vás žádám. Nasad'te si křídla a probud'te v sobě svinutou slávu: přijd'te ke mně.

- evokační text Nuit

- 61 - 178- NIC – souvislost s Nuit

„Smítko prachu“ – č. 1 – vědomí, já

„Ztratí vše“ – nebude mít ani NIC – ztratí svou identitu, svoji podstatu. Nuit dělá vše pro radost a NIČEHO od nás nežádá. Zde neplatí naše pozemské pravidlo „něco za něco“. Vše je pro ni radost.

Dále Nuit říká – užívejte si života, svého pozemského vtělení, ale vždy vědomě. „V lásce ke mně, a tak se připojíte“ – láska je spojující princip.

PROSTÉ ROUCHO a DRAHOCENNÁ ČELENKA“ – (důraz je kladen na vědomí, moc, snad i vládu). Není důležité to, co člověk na sobě nosí, ale to, jak se projevuje, jak žije a zda jedná v souladu s PV. A ta zde může symbolizovat „drahocennou čelenku“.

„NASAD'TE SI KŘÍDLA“ – křídla dávají rozlet, svobodu, nadhled, odlepení od Země – od místa, ke kterému jsme momentálně připoutaní. „PROBUĐTE V SOBĚ SVINUTOU SLÁVU“ – probud'te/poznejte to, co ve vás spí stočené jako had, probud'te to skryté ve vás, to opravdové a nevyužitě.

Tento verš vyvolává povznášející náladu, nadpozemsky krásnou. Představy, které se mi vybavují, jsou abstraktní, vznášejí se ve vzduchu, nad Zemí.

1/62 Při všech mých setkáních s vámi bude kněžka volat – a její oči budou hořet touhou a v mém tajném chrámu bude před vámi stát nahá a roztoužená – Ke mně! Ke mně! Zývají svým milostným zpěvem plamen v srdcích všech.

-atmosféra graduje

Kněžka neboli Velekněžka jde na SŽ z Keter do Tipheret, prochází nonsefirou Daat, proto je na tomto Atu II. postava zahalená závojem bohyně Mai. Brána nebes je otevřená, ovšem tak daleko nemůže dohlédnout ten, kdo je součástí mnohosti.

„Plamen v srdcích všech“ – tím plamenem je Hadit

Nuit nás k sobě svolává.

1/63 Zpívejte mi strhující milostnou píseň! Vykuřujte za mne kadidlem! Noste mi klenoty! Napijte se na mne, neboť vás miluji! Miluji vás!

V předchozím verši 1/62 vliv vycházel shora (Veleknežka), nyní v tomto verši dochází k pohybu směrem vzhůru, spodní a hořejší se setkává, dochází k vyrovnání. 63 = JUSTICE.

Zpěv a vykuřování – tyto činnosti zasahují do světa Beriah, přibližujeme se Nuit.

Klenoty a pití – toto na nás přímo působí, má nás to uvést do jiné nálady, do jiné atmosféry.

1/64 Jsem dcera západu Slunce s modrými víčky; jsem neskrývaná nádhera rozkošné noční oblohy.

Nuit sama sebe popisuje. Je „neskrývaná“, tedy odhalená, protože se nám v celé této kapitole odhalovala.

1/65 Ke mně! Ke mně!

Poslední zvolání Nuit.

1/66 Zjevení Nuit jest u konce.

Tato slova ukončují 1. kapitolu patřící Nuit. Kruh se uzavírá, č. 66 znamená kruh, kolo. Proto je následující 67 číslem počátku, otevírá, započíná další cyklus.

